

ærede Finansminister gjorde opmærksom paa ved Forelæggelsen. Det er jo saa, at en Part af Udgifterne til de private Jærnbaner og til Banearbejder ved Kjøbenhavn i Virkeligheden skal betales af den Kassebeholdning, hvori Statslaanet i sin Tid gik ind, saa at der altsaa er Overskud paa det kommende Aars Finanslovsforslag, og dette kan blive en Del større, naar man gør Regning paa, at der paa flere Punkter kan foretages Besparelser; jeg skal saaledes nævne §§ 22 og 26. Der er jo ingen Tvivl om, at der kan foretages Besparelser paa de militære Budgetter; jeg skal senere komme tilbage til denne Sag. Naar man nu ser paa Finanslovsforslaget med det Maal for Øje at gøre et Arbejde for at lette Erhvervslivet her i Landet, tror jeg, at det ikke er unaturligt straks at dvæle ved Trafikforholdene. Det er ikke unaturligt, at man straks kommer til at dvæle derved, thi paa Finanslovsforslaget, som her foreligger, er der stillet meget store Krav i den Retning. Den ærede Minister for de offentlige Arbejder forlanger jo godt og vel 3 Mill. Kr. paa Finanslovsforslaget til Lokomotiver, Personvogne og Godsvoerne, og det er den Slags Forlangender, over for hvilke Folketinget ikke stiller sig uvilligt. Saa snart vi saa en Begrundelse for, at det er nødvendigt, pleje vi ikke at stille os uvillige over for den Slags Udgifter; det have vi ikke gjort tidligere og ville næppe heller gøre det i Fremtiden. De ærede Medlemmer vide, at vi, da vi kom hjem i Foraaret, og navnlig da Rigsdagsvalgene vare forbi, af og til modtog det Spørgsmaal fra Folk: „hvoreledes kan det være, at Statsbanerne ikke have flere Godsvoerne?“ det er rent galt, som det gaar til. Naar man bestiller en Vogn, faar man det Svar: „den kan De ikke saa“, eller „De maa vente, indtil der bliver nogen ledig.“ Der er ikke Vogne at saa, og ikke nok med det, men Afslætningsfristerne forfartes betydeligt, og det er til stor Ulempe for os, som bo langt borte fra Stationen. Naar vi bo 1, 2 eller flere Mil fra Stationen, saa vi Bested med Postbudet om, at der er kommen en Vognladning Kul eller lign. til os. Postbudet kommer med den Bested, at Vognladningen skal være aflæst inden 24 Timer; men inden vi saa Bested og blive udrustede til at komme til Stationen Dagen efter, er Afslætningsfristen udløbet eller der er kun en Times Tid tilbage af den. Hvoreledes kan det være? Er Statsbanedriften daarligt udrustet med Vogne? Har Rigsdagen vist sig kneben paa dette Omraade? Naar jeg fik dette Spørgsmaal, svarede jeg: Nej, det have vi ikke været: naar den ærede

Minister har forlangt Vogne, have vi sagt: Javel, lad os saa Vogne, og det har været saaledes baade i Aar og i Fjor. Vi have stadig bevilget Penge til Vogne. Det er ikke Folketingets Skyld, idet der paa indeværende Aars Finanslov er blevet bevilget et endogaa meget forhøjet Beløb hertil. Ja, Folk have ondt ved at tro, at Administrationen ikke skulde være forsynlig nok til at forlange Vogne i rette Tid. Man har ondt ved at tro, at det ikke skulde være Rigsdagens Skyld; men jeg kan for mit Vedkommende forstyre — og jeg antager, at andre ærede Medlemmer have det lige saa — at det ikke er Rigsdagens Skyld. Jeg saa jo et Blad i Løbet af Sommeren nok saa frejdigt skrive: Det er Rigsdagens Skyld, at det gaar saa daarligt med disse Vogne, og at Administrationen har været nødt til at leje tykke Vogne med stor Beføstning. Sagen er den, at Rigsdagen har bevilget, hvad Ministeren har forlangt. Paa Finansloven for 1894—95 bevilgedes 50 aabne og 50 lukkede Godsvoerne, endvidere 20 Afslætningsvoerne, 5 Toglokomotiver og 7 Ranageringslokomotiver, en Bevilling paa i alt 708,000 Kr., og paa Tillægsbevillingsloven samme Aar bevilgede vi yderligere Penge til 5 Lokomotiver, 75 aabne Godsvoerne og 75 lukkede, ialt 542,500 Kr. foruden et Tilskud fra de sjællandske Jærnbanners Fond. Af det nu forelagte Statsregnskab ser man, at disse Penge ikke ere brugte; men det kan dog ikke være Folketingets Skyld, at de ikke bruges samme Aar, de bevilges; det maa dog være Administrationens Sag. I Fjor, altsaa paa indeværende Finanslov, gif vi et Skridt videre og bevilgede endnu flere Penge, nemlig til 8 Toglokomotiver, 7 Ranageringslokomotiver, 16 Personvogne, 50 aabne og 50 lukkede Godsvoerne, ialt 1,053,000 Kr. foruden 40,000 Kr. til Omdannelse af aabne Godsvoerne, saaledes at de kunde bære en større Tommerlast — alt dette have vi bevilget uden Brudten. Nu stilles der Forslag om at bevilge 3 Millioner Kr. til Personvogne, Godsvoerne og Lokomotiver. Der forlanges i Aar Penge til 15 Lokomotiver, 70 Personvogne og 300 Godsvoerne, og derom føler jeg mig overbevist, at hvis Folketinget faar en Begrundelse for, at disse Vogne ere nødvendige, vil deres Anstæffelse ogsaa blive bevilget. Det er mange Penge paa et Brædt, og det vilde være behageligt, om disse Bevillinger bleve mere fordelte over forskellige Aar; thi naar der pludselig et Aar til et enkelt Formaal tages en meget stor Bevilling, bliver det tit Tilfældet, at andre Bevillinger, andre Formaal paa Finansloven komme til at lide